

[Agnete Laustsen]

så fald, som også boligministeren bemærkede det, ses i sammenhæng med reguleringen på andre områder. Vi kan derfor ikke støtte dette forslag.

Thor Pedersen (V):

De to forslag, der nu behandles, er på flere måder typiske. Det ene forslag kommer fra boligministeren og har til formål at få bedre styr på et område af de offentlige udgifter, og det andet, der kommer fra socialdemokratiet, vil øge de offentlige udgifter.

Principielt er det vigtigt, at der er en sammenhæng mellem en handling og konsekvenserne af handlingen, og det er netop det, boligministerens forslag har til hensigt at fremme. Noget tyder på, at man både fra lejers og fra udlejers side har fundet ud af, at en stigning i huslejen for nogle grupper ikke får privatøkonomiske konsekvenser, fordi det offentlige betaler de øgede udgifter. F.eks. kan det undre, som også nævnt af tidligere ordførere, at boligforbruget i m² i nyere dyrt byggeri ikke er lavere end i det ældre billigere byggeri. Konsekvensen af, at det offentlige fuldt ud dækker et øget boligforbrug, er, at de offentlige udgifter på dette område vokser uforholdsmæssig meget, og at stigningen i udgiften ikke nødvendigvis afspejler nogen stigning i det reelle behov. Det er helt legitimt at ønske en bedre bolig, men så må konsekvensen også være, at man selv betaler en del af de fordele, man herved opnår.

Efter forslaget skal der ved fremtidige beregninger af boligstøtten anvendes en arealnorm, hvorfor den nuværende værelsesnorm bortfalder. Jeg finder denne ændring god. Arealet er det mest rimelige udtryk for en boligs størrelse. Den foreslåede norm på 60 m² for én person og 20 m² for hver yderligere beboer mener jeg svarer godt til, hvad man kan kalde et fornuftigt boligforbrug. Vælger man efter forslaget at have op til 20 m² mere, indgår 50 pct. af ekstraudgiften i støtteordningen. Hvad man eventuelt yderligere overskrider normen med, indgår med 25 pct. i beregningen. Denne aftrapningsordning tager de nødvendige hensyn til de individuelle ønsker, uden at det offentlige mister kontrollen med udgifterne til boligstøtte.

Nedsættelsen af refusionstaksten til kommunerne fra 75 pct. til 50 pct. kan venstre også gå ind for, da disse øgede udgifter for

kommunerne – og jeg tør dårlig nok sige det – vil indgå i beregningen af de kommunale bloktilskud.

Vi er tilfredse med de muligheder, der bliver for administrative lettelser, når beboerne i kommunale pensionistboliger kan komme ind under den almindelige boligydelsesordning i stedet for at skulle administreres særskilt.

Det er også værd at nævne, at der endnu en gang bliver foretaget en forbedring af børnefamiliernes vilkår, nemlig ved at fradraget for hjemmeboende børn bliver sat op for familier med mere end tre børn, og at hjemmeboende børn kan medregnes, indtil de er fyldt 23 år, mod nu 18 år.

Med venstres positive indstilling til boligministerens forslag kan det vel ikke undre, at vi må afvise socialdemokratiets forslag. Med en forøgelse af det maksimale boligydelsesbeløb på ca. 3.000 kr. årligt vil man ikke alene bibringe staten øgede udgifter, men også svække incitamentet til at finde en prismæssigt måske mere rimelig bolig.

Venstre kan give tilsagn om at medvirke til en velvillig og rimeligt hurtig behandling i udvalget af boligministerens forslag.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg har med betydelig undren lyttet til de bemærkninger, der har været gjort om disse valgmuligheder, og jeg er nået til den konklusion, at både den minister, der har udarbejdet dette forslag, fru Agnete Laustsen og nu hr. Thor Pedersen ganske enkelt mangler enhver grundlæggende viden om, hvad det vil sige at være lejer. Jeg har lyttet til disse valgmuligheder, som man taler om, og så prøvede jeg at forestille mig, at jeg stod i den situation, at jeg skulle ud at søge mig en bolig, fordi jeg på grund af boligministerens forslag skulle tilskyndes til at søge en mindre og billigere bolig – det er jo det, der er formålet. Så kom jeg til at spekulere på, at hvis det nu f.eks. skulle være herinde i København, hvordan kunne det så lade sig gøre? Har hr. Thor Pedersen nogen anelse om, hvordan det er at søge en lejebolig inde i København? Hvis hr. Thor Pedersen havde den mindste anelse om det, ville han vide, at det ganske enkelt er umuligt, i hvert fald medmindre man har nogle forbindelser i vel-